

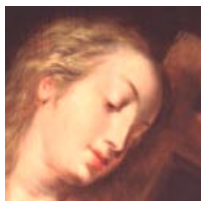
17. Vem var Maria Magdalena?

Evangelieerna berättar inte särskilt mycket om Maria Magdalena. Hon var en i en grupp kvinnor, som följde Jesus, och som tjänade honom utifrån sina tillgångar. (Luk. 8:2)

► Hon var en kvinna, kallad Maria, som kom från Migdal Nunaya (grek: Magdala, ö.a), Tarichea på grekiska, en liten stad på västra stranden av Galileiska sjön, ca 5 km norr om Tiberias.

► Jesus hade drivit ut sju andar från henne (Luk. 8:2, Mark. 16:9) vilket är detsamma som att säga ”alla demonerna”. Detta kunde betyda besatthet av djävulen, men det kunde också betyda kroppslig eller andlig sjukdom.

• De synoptiska evangelieerna (Matteus, Markus, Lukas, ö.a) nämner henne som den första i en grupp kvinnor, som från ett visst avstånd, såg Jesu korsfästelse (Mark. 15:40-41), och som satt vid graven (Matt. 27:61), när de begravde Jesus. (Mark. 15:47) De berättar för oss, att mycket tidigt på morgonen, dagen efter sabbaten, återvände Maria Magdalena och andra kvinnor till graven för att smörja kroppen med kryddor, som de köpt. (Mark. 16:1-7) Då säger en ängel för dem, att Jesus uppstått, och ber dem gå och berätta det för lärjungarna.

Evangelieerna nämner henne som den första i en grupp kvinnor som såg Jesu korsfästelse och som satt vid graven när de begravde Jesus.

• Johannes ger oss samma information med små variationer. Maria Magdalena står bredvid Jungfru Maria vid foten av korset (Joh.19:25) Tidigt på dagen efter sabbaten, medan det ännu var mörkt, kommer hon till graven, ser att stenen är borta och ger sig iväg för att berätta det för Petrus, eftersom hon tror, att någon stulit Jesu kropp. (Joh. 20: 1-2) Hon återvänder till graven och står där gråtande, när hon möter Jesus, som ber henne att uppsöka hans lärjungar och säga dem, att han ska stiga upp till sin Fader (Joh. 20:11-18) Det är hennes höjdpunkt.

• Det är därför Östkyrkan kallat henne ”*isapostolos*” (lika med apostel eller motsvarande apostel). Östkyrkans tradition säger, att hon är begravd i Efesos, och att hennes relikier förts till Konstantinopel under 800-talet.

• Maria Magdalena har ofta identifierats med andra kvinnor i evangelieerna.

► Under det femte och sjätte århundradet tenderade den romerska kyrkan att identifiera Maria Magdalena som synderskan, som i Simon Fariséns hus, tvättade Jesu fötter med sina tårar (Luk.7:36-50)

► Några kyrkofäder och andliga författare, som var samstämmiga med evangelieerna, hade redan identifierat den syndiga kvinnan med Maria, Lazarus syster, som i Betania smorde Jesu huvud med nardusbalsam (Joh. 12:1-11). Matteus och Markus nämner inte namnet Maria, utan säger bara, att det var en kvinna, och att smörjelsen ägde rum i Simon den spetälskes hus. (Matt. 26:6-13)

► Som ett resultat av detta, till stor del beroende på St. Georg den store, spred sig uppfattningen, att de tre kvinnorna skulle vara en och samma person. Men ingenting i evangelieerna tyder på, att Maria Magdalena är samma person som den Maria, som smorde Jesus i Betania, eftersom det verkar vara den senare som är syster till Lazarus (Joh. 12:2-3) Inte heller kan man dra slutsatsen, att hon är synderskan, som enligt Lukas tvättade Jesu fötter med sina tårar. I detta fall, emellertid, är identifikationen förstäligen, sedan Lukas, genast efter uppgiften, att Jesus förlåtit denna kvinna, säger att Jesus följdes av några kvinnor, bland vilka Maria Magdalena befann sig, och att Jesus hade drivit ut sju demoner ur henne. (Luk. 8:2)

► Dessutom prisar Jesus den syndiga kvinnans kärlek. ”Därför säger jag dig: hon har fått förlåtelse för sina många synder, ty hon har visat stor kärlek” (Luk. 7: 47), och vi ser också en stor kärlek i sammanträffandet, som Maria har med Jesus efter uppståndelsen (Joh. 20: 14-18) I alla händelser, även om det vore samma kvinna, så är hennes syndiga förflutna inte en skam. Petrus var otrogen mot Jesus, och Paulus förföljde de kristna. Hennes storhet ligger inte i att hon var oklanderlig, utan i hennes kärlek.

• På grund av hennes framträdande roll i evangelieerna, fick hon en speciell uppmärksamhet av några perifera grupper till den första kyrkan. Dessa var huvudsakligen gnostiska sekter, vilkas skrifter var en hopsamling av Jesu hemliga uppenbarelser efter uppståndelsen, och de använde Marias gestalt för att förmedla hans tankar. De är historier, som inte ha någon historisk grund.

► Kyrkofäderna, andliga författare och andra verk framhäver Marias roll som en lärjunge till Herren och en förkunnare av evangeliet. Från 900-talet och framåt dök några fiktiva berättelser upp, vilka förhärligade henne, och som framför allt spreds i Frankrike. Det är där legenden växte, som inte har någon historisk grund, att, när förföljelserna av de kristna började, Maria Magdalena, Lazarus och några till, begav sig från Jerusalem till Marseille och evangeliserade Provance. Enligt denna legend dog Maria i Aix-en-Provance eller Saint Maxime och hennes relikier togs till Vezeley.

© www.opusdei.org – Texterna har förberedts av en grupp teologiprofessorer vid Navarras universitet under Francisco Varos ledning.